

ΠΑΡΑΣΙΤΑ
Αναρχική Συλλογικότητα για την Ολική
Απελευθέρωση

Κυριακή 1 Ιουλίου 2018

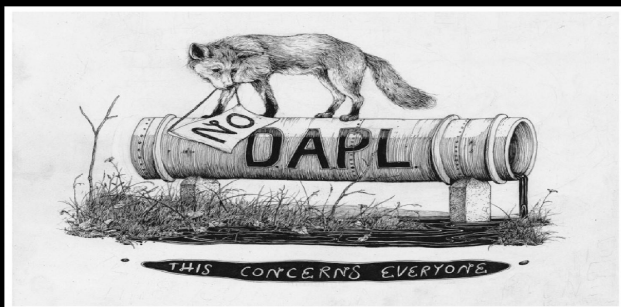
Παρασιτούμε στη **Rosa De Foc**
(Ασημάκη Ξωτήλα 18, Εξάρχεια)

15:00 Vegan Κουζίνα

12:00 Μαγειρεύουμε

15:00 Τρώμε

17:00 Προβολή - Black Snake Killaz

19:00 Άραγμα στο χώρο της κατάληψης με
μουσικούλα

ΠΑΡΑΣΙΤΑ ~~Α~~

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Εισήγηση εκδήλωσης
1/7/2018

Το ντοκιμαντέρ (Black Snake Killaz) που θα δείτε αφορά την αντίσταση που εκδηλώθηκε στις ΗΠΑ απέναντι στην κατασκευή του πετρελαιοαγωγού πρόσβασης Dakota (Dakota Access Pipeline) απ' τον Απρίλιο του 2016 μέχρι τον Μάρτιο του 2017. Η αντίσταση αυτή από τους και τις "προστάτες-ιδες του νερού" πήρε τη μορφή κυρίως άμεσων δράσεων και είχε σκοπό να σταματήσει την κατασκευή του αγωγού.

Από μόνα τους τα ζητήματα του πετρελαίου, των αγωγών και του νερού θίγουν ένα ευρύτερο ζήτημα που αγορά τον μεγάλο τομέα της ενέργειας, του τρόπου διαχείρισης του από τα εκάστοτε κράτη και τα μικρά και μεγάλα κεφάλαια και των επιπτώσεων αυτής της διαχείρισης επάνω στο φυσικό περιβάλλον και τη ζωή των ανθρώπων και μη ζώων. Έτσι, θεωρήσαμε σημαντικό να αναφέρουμε κάποια πράγματα σε σχέση με το ζήτημα της ενέργειας που αφορούν τον ελλαδικό χώρο. Παρόλα αυτά, δεδομένου του χρόνου, οι αναφορές θα είναι αρκετά συνοπτικές.

Ιστορικά, έχοντας περάσει μια "πετρελαϊκή κρίση" και μια άνοδος των οικολογικών κινημάτων, το σημείο αναφοράς παγκοσμίως όσον αφορά την αλλαγή παραδείγματος στη διαχείριση της ενέργειας προς πιο "πράσινες" μορφές ενέργειας αποτελεί η υπογραφή του πρωτοκόλλου του Κιότο το 2005. Σύμφωνα με αυτό, οι βιομηχανικές χώρες υποχρεούνται να μειώσουν τις εκπομπές αερίων του φαινομένου του θερμοκηπίου κατά 5,2% μέχρι το 2012 σε σχέση με τα επίπεδα του 1990. Μετά από λίγα χρόνια, το 2009, οι ευρωπαϊκές χώρες δεσμεύονται επίσης και με το λεγόμενο πρόγραμμα "20-20-20". Αυτό αφορά σε 20% συμμετοχή των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) στο ευρωπαϊκό ενεργειακό ισοζύγιο, 20% μείωση των εκπομπών αερίων του φαινομένου του

θερμοκηπίου σε σχέση με το 1990 και 20% εξοικονόμηση ενέργειας. Έτσι, επισήμως οι ΑΠΕ εντάσσονται στο πρόγραμμα "πράσινη ενέργεια", με πιο μάλλον ειλικρινή στόχο τη συνεισφορά τους σε αυτό που λένε "ευρωπαϊκό ενεργειακό ισοζύγιο", δηλαδή στην χρηματοοικονομική ενίσχυση των ταμείων. Μάλιστα στην Ελλάδα, οι επενδύσεις σε ΑΠΕ από κάθε λογής εταιρεία, "απελευθερώνεται" σχεδόν ανεξέλεγκτα μπορούμε να πούμε με τον Νόμο Μπιρμπίλη του 2010. Αυτός ο νόμος καταργεί ένα μεγάλο κομμάτι "κωλυμάτων" στις αιτήσεις για επενδύσεις σε ΑΠΕ, είτε αυτά αφορούν εμπόδια αμιγώς γραφειοκρατικά, είτε σοβαρούς λόγους μη έγκρισης της κάθε επένδυσης, όπως είναι οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις που θα έχουν οι εγκαταστάσεις των βιομηχανικών ΑΠΕ στην κάθε περιοχή. Συμπληρωματικά σε αυτό έρχεται και το νομοσχέδιο "Ήλιος" το οποίο το Υπουργείο Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ) χαρακτηρίζει ως το "Εθνικό αναπτυξιακό πρόγραμμα εξαγωγής ηλιακής ενέργειας" και αφορά, όπως φαίνεται και από το ίδιο το όνομα, την πρόθεση για εξαγωγή ενέργειας που παράγεται στον ελλαδικό χώρο προς χώρες του εξωτερικού. Το πρόγραμμα "Ήλιος" προβλέπει εγκαταστάσεις 10 GW που αφορούν δίκτυα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, ενώ το πλάνο αυτό αποκτά τον μανδύα "εθνικού συμφέροντος", καθώς θεωρείται ότι θα ενισχύσει "αναπτυξιακά" την Ελλάδα, δηλαδή "οικονομικά. Θα αφήσουμε στην άκρη την ευστάθεια ή μη ευστάθεια αυτού του επιχειρήματος, περί οικονομικής ενίσχυσης της Ελλάδας, και λόγω χρόνου και λόγω του ότι η θέση από την οποία μιλάμε δε θα μπορούσε να ευαισθητοποιηθεί με κανένα τρόπο από επιχειρήματα "εθνικού συμφέροντος", ακόμα και στην περίπτωση που αυτό ανταποκρινόταν 100% στην πραγματικότητα. Έχοντας βέβαια, υπόψη, την άνοδο των τιμών στους λογαριασμούς της ΔΕΗ, όπου καταβάλλουμε ειδικό τέλος για τις ΑΠΕ που η ΔΕΗ αγοράζει, νομίζω μπορούμε να

βγάλουμε πολύ γρήγορα συμπεράσματα και για το ποιων την οικονομική ενίσχυση αφορά το εν λόγω πρόγραμμα.

Αφήνοντας τώρα λίγο το νομικό κομμάτι, προχωράμε στην πραγματικότητα η οποία πέρα από όλους, όλες και όλα έχει να κάνει με το εξής: Business στημένες πάνω σε βΑΠΕ από τη μία και ανυπολόγιστη οικολογική καταστροφή από την άλλη. Αυτό, λοιπόν, που ξεκίνησε στην πραγματικότητα με το πρωτόκολλο του Κιότο ήταν και - συνεχίζει να - είναι ένα είδος εμπορίου στημένο πάνω σε αγορές και πωλήσεις "δικαιωμάτων ρύπανσης". Συνοπτικά, οι χώρες μπορούν να αγοράζουν "δικαιώματα ρύπανσης" από χώρες που ρυπαίνουν λιγότερο από εκείνες, συνεχίζοντας, ωστόσο, να υπερκαταναλώνουν κανονικότητα ορυκτά καύσιμα. Και αυτό γιατί ο μύθος της επάρκειας των βΑΠΕ για τις καπιταλιστικές ανάγκες σε ενέργεια στις σύγχρονες πόλεις και τους ρυθμούς της δεν έπεισε ποτέ κανένα και καμία, ούτε βέβαια και κυρίως, δηλαδή, όχι τη μεριά που τον ευαγγελίζεται. Ταυτόχρονα, οι χώρες επενδύοντας σε ΑΠΕ, βγάζουν και την υποχρέωση για το 20-20-20 (τον στόχο της 20% παραγωγής ενέργειας από ΑΠΕ μέχρι το 2020). Παράλληλα, κλείνουν το μάτι στις επενδυτικές εταιρίες οι οποίες, βρίσκοντας πρόσφορο έδαφος, προθυμοποιούνται να αναλάβουν την αγορά ή την σχεδόν απαλλοτρίωση εκτάσεων γης, την κατασκευή βΑΠΕ, την εγκατάσταση βΑΠΕ και τη διαχείριση βΑΠΕ.

Το τίμημα φυσικά για όλα αυτά γνωρίζουμε ποιο είναι και αφορά το φυσικό περιβάλλον και τη ζωή ανθρώπων και μη ανθρώπων ζώων. Και εδώ ερχόμαστε στο κομμάτι της ανυπολόγιστης οικολογικής καταστροφής που επισημάναμε παραπάνω. Έχοντας ήδη αρκετά παραδείγματα στον ελλαδικό χώρο, θα αναφερθούμε στο χαρακτηριστικότερο, νομίζουμε, όλων, δηλαδή την Κρήτη. Δε θα μπούμε σε λεπτομέρειες και πάλι λόγω χρόνου. Θα πούμε μόνο το εξής: Η Κρήτη από το

2010 έχει αρχίσει να μετατρέπεται σε μια τεράστια βιομηχανική ζώνη παραγωγής ενέργειας από βΑΠΕ, οι οποίες, σημειωτέον, ξεπερνάνε κατά πάρα πολύ τις ενεργειακές απαιτήσεις του νησιού, καθώς ο σκοπός, όπως υποστηρίζουμε (και φαίνεται εξάλλου από τα ίδια τα νούμερα που αφορούν την ισχύ της παραγόμενης ενέργειας και στα οποία δε χρειάζεται να αναλωθούμε), δεν είναι η κάποιου είδους αυτάρκεια περιοχών σε ενέργεια και πόσο μάλλον "πράσινη", αλλά είναι το να ευοδώσουν οι επενδύσεις και - ίσως, θα πούμε - οι εξαγωγές, με κάθε κόστος. Οι κάτοικοι χρόνια τώρα δίνουν έναν τεράστιο αγώνα ενάντια στα αιολικά πάρκα και τις ανεμογεννήτριες, αλλά ένα μεγάλο κομμάτι των εγκαταστάσεων έχει πραγματοποιηθεί και ένα ακόμη πολύ μεγάλο κομμάτι μαινεται. Την ίδια στιγμή, βουνοκορφές καταστρέφονται, προστατευόμενες και μη προστατευόμενες δασικές εκτάσεις διαλύονται, το μικροκλίμα επηρεάζεται, το έδαφος διαβρώνεται, το νερό μολύνεται, πουλιά σκοτώνονται καθώς μπλέκονται στις έλικες των ανεμογεννητριών οι οποίες λειτουργούν σαν "ορنيθοπαγίδες" για τα ίδια, και οι εκτάσεις παραμένουν δυσπρόσιτες λόγω ηχορύπανσης, αλλά και κινδύνου ατυχημάτων. Και άλλα πολλά. Άλλες περιοχές στις οποίες έχει αρχίσει επίσης η εγκατάσταση βΑΠΕ είναι η Μάνη, το Βέρμιο, καθώς και άλλες, ενώ το καλοκαίρι του 2017 έγινε γνωστή η πρόθεση για εγκατάσταση ανεμογεννητριών και στη Σαμοθράκη.

Όσον αφορά τη μόλυνση του νερού, θέλουμε απλά να πούμε - χωρίς να επεκταθούμε - ότι τη θεωρούμε καίριας σημασίας μαζί με όλες τις άλλες επιπτώσεις, καθώς αποτελεί βασική πηγή ζωής και πάνω του έχουν γατζωθεί εταιρείες οι οποίες πατώντας στη μόλυνση των νερών, προσφέρουν απλόχερα τη λύση τους: εμφιαλωμένα. Ένα ακόμη ζήτημα που αφορά το νερό στις περιοχές που εγκαθίστανται βΑΠΕ, είναι πως σε πολλές περιπτώσεις οι ίδιες οι εταιρείες που τις αναλαμβάνουν,

προχωρούν και σε εγκατάσταση υβριδικών αιολικών πάρκων. Για να το κάνουν αυτό απαλλοτριώνουν στην ουσία τα νερά της περιοχής με σκοπό την κατασκευή δεξαμενών αποθήκευσης νερού και υδροηλεκτρικών. Οι κάτοικοι δεν έχουν δικαίωμα πρόσβασης σε αυτό, ενώ, συνήθως, στην πορεία το νερό παύει να είναι καθαρό, με ό,τι επιπτώσεις έχει αυτό όχι μόνο για τους κατοίκους - ανθρώπους, αλλά και για τη ζωή των μη ανθρώπινων ζώων. Δε θα πούμε κάτι άλλο, καθώς η ιστορία μιλά από μόνη της και ήδη στην Ελλάδα έχουν δοθεί αγώνες για το νερό, όπως στο Αποπηγάδι Κρήτης, στο Βόλο, στον Ασωπό και τη Χαλκιδική. Σε αυτό το σημείο, θα θέλαμε να επισημάνουμε δύο πράγματα για τους αγώνες αυτούς. Το ένα είναι πως, επί το πλείστον, έχουν αρκετά ανθρωποκεντρικά χαρακτηριστικά, γεγονός το οποίο δε μας καλύπτει σα συλλογικότητα και το άλλο πως κατά καιρούς επιλέγουν να κάνουν χρήση της θεσμικής οδού, πράγμα το οποίο δε συνάδει με τη μορφή αντίστασης που εμείς υποστηρίζουμε. Παρ' όλα αυτά, θεωρήσαμε πως είναι σημαντικό να αναφερθούμε σε αυτούς και για λόγους ιστορίας και διότι σε πολλές περιπτώσεις οι αγώνες αυτοί πήραν αρκετά δυναμικό χαρακτήρα.

Θα κλείσουμε αναφερόμενα στο γεγονός που ήδη θίξαμε λίγο και αφορά τη χρήση ορυκτών καυσίμων, η οποία παρά τον μύθο της επάρκειας την βΑΠΕ μέσα στον καπιταλισμό, ποτέ δε σταμάτησε. Στον ελλαδικό χώρο τα πιο πρόσφατα παραδείγματα χρήσης ορυκτών είναι τα εξής δύο. Το ένα είναι οι εξορύξεις υδρογονανθράκων στην Ήπειρο, οι ερευνητικές εργασίες των οποίων έχουν ήδη ξεκινήσει, παρά τη σεισμικότητα της περιοχής, πολύτιμους ποταμούς, προστατευόμενες περιοχές και είδη ζώων που κινδυνεύουν υπό εξαφάνιση, όπως ο λύγκας και η βίδρα. Προφανώς το αν το Natura 2000 και όποιο άλλο έχει εντάξει εκτάσεις γης στο δίκτυο προστατευόμενων περιοχών και το αν κάποια ζώα είναι

υπό εξαφάνιση σε αντίθεση με κάποια άλλα, μας περνούν αδιάφορα, δεδομένου ότι για μας όλα έχουν την ίδια αξία. Το δεύτερο παράδειγμα χρήσης ορυκτών αφορά τον αγωγό φυσικού αερίου Trans Adriatic Pipeline (TAP), που έχει ήδη ξεκινήσει. Αυτός ο αγωγός, που είναι ακόμα υπό κατασκευή, έχει, με βάση τις επίσημες αφηγήσεις, σκοπό να μεταφέρει φυσικό αέριο από τα κοιτάσματα του Αζερμπαϊτζάν στην Κασπία Θάλασσα. Θα περνά απ' την ελληνοτουρκική μεθόριο στη Θράκη και διασχίζοντας τη Βόρεια Ελλάδα θα περνά απ' την Αλβανία και στη συνέχεια υποθαλάσσια της Αδριατικής στην Ιταλία. Ο στόχος είναι από κει να τροφοδοτεί και την υπόλοιπη Δυτική Ευρώπη. Μένει να δούμε την εξέλιξη.

Κάπου εδώ τελειώνουμε με αυτά που θέλαμε να πούμε. Ενημερωτικά να αναφέρουμε μόνο ότι πριν κάποιες μέρες έγινε μία κίνηση - NoTAP - διαμαρτυρίας στη Θεσσαλονίκη ενάντια στον αγωγό TAP από αγρότες, η οποία κατέληξε σε συλλήψεις.

Μέχρι να δούμε όμως τι θα γίνει με τον TAP και το NoTAP στα μέρη μας, ας πάμε να δούμε τι έγινε στις ΗΠΑ με τον DAPL και το NoDAPL!

ΠΑΡΑΣΙΤΑ
Αναρχική Συλλογικότητα για την Ολική
Απελευθέρωση

1/7/2018